

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Monostichon Carmen Beati Columbani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](#)

MONOSTICHON
CARMEN.

BEATI COLVM.
BANI.

BEc præcepta legat deuotus, & impletat actu,
Virtutum titulis vitam qui querit honestam,
Vel homines inter cupiat præclarus haberi,
Vel morum meritis cælestia regna mereri,
Quicque DEO Christo socius sine fine videri.

L.V.

Impletat ipse DEI, qui vult sua vota venire.
Vnde DEO fidens Christi præcepta sequutus.
Sunt tibi diuitiae diuinae dogmata legis.
Dimitias, Domini faciet benedictio claras.
Corporis exsuperat vires prudentia mentis.
Omnibus est mundi melior sapientia gavis.
Semper amanda quidem est rerum doctrina bonarum.
Optimus est animus Christi vestitus amore.
Demona aduersus magna est oratio Virtus.
Vimque carum noli desistere amicum.
Morbita scilicet mali nimia est quæcunque voluptas.
Tu dare ne claudas palmas, & prendere pandas.
Semper in ore tuo resonent bona verba salutis.
Nirago vindictam tua mens medicitur amaram.
Quoniam pacifici magna dulcedine mores.
Natura peniteat, caueat victoria temet.

V non est in L.
& repetitur p.

L. In dare ne
c. p. & prende-
re pergas.

a. 2

Fer

CARMEN

d hic versus ab-
 est in L. *Fer patris imperium, dum verbis exit in iras.*
 e L. cogites.
 f & hic repeti-
 tur infra versu
 105. *Quisque dies vitæ es velut ultimus ecce putandus.*
 g L. triumphis. *Quod dare non possis, noli promittere verbis.*
 h L. sit in. *Qui prodesse potes, non es fugienda amicus.*
 i L. ne forte me
 retur? *Oclena studeas vitiorum vincere turmas.*
 j L. s. a. frue-
 ris quam voce
 salutis. *Teferat ad cælum quadriga repleta & salutis.*
 k L. largiti. for-
 te largita. *Lingua suos habeat frenos in corde ligatos.*
 l L. largiri. for-
 te largita. *Vir bonus esse nequit, nisi qui h' sit omnibus æquus.*
 m L. derideat. *Quis celera absconde, veniam non forte meretur.*
 n L. auditu in-
 strueris, quam
 voce fruaris. *Qui bona defuicit, mox hic consuecit iquaque.*
 o L. seruus menis Venter; sit serua libido. *Non tu quoq; iocis lœdas nec carmine quenquam.*
 p L. largire. videtur. *Sapientia auditu instrueris, quam voce fruaris.*
 q L. largire. videtur. *Sit seruus mentis Venter; sit serua libido.*
 r L. largire. videtur. *Non perdit pietas quidquid largire videtur.*
 s L. opibus bona fama datur, sed moribus almis. *Non opibus bona fama datur, sed moribus almis.*
 t L. merito verbi. irrideat alter. *Fac nece merito verbis m' irrideat alter.*
 u L. miseri miserans lacrymas effunde sodalit. *Pro misero miseri miserans lacrymas effunde sodalit.*
 v L. valeas, non suggerere tela furenti. *Eripe si valeas, non suggerere tela furenti.*
 w L. nocet pueri miseratio blanda magistri. *Sæpe nocet pueri miseratio blanda magistri.*
 x L. ignotum noto nunquam præponis amico. *Ignotum noto nunquam præponis amico.*
 y L. credere noli. *Omnia que dicunt homines tu credere noli.*
 z L. viviat Christo, sed viviat ubique. *Non sibi quis viviat, Christo sed viviat ubique.*
 a L. quæras, qui diligis illum. *Non tua, sed Christi quæras, qui diligis illum.*
 b L. mundum, Christum sed dilige solum. *Non te, non mundum, Christum sed dilige solum.*
 c L. sapiente loquens per paucis vere verbis. *Cum sapiente loquens per paucis vere verbis.*
 d L. oculi profundit, quibus es mens cæca videndi. *Nil oculi profundit, quibus es mens cæca videndi.*
 e L. opprobrium gemitus es pauperis ingens. *Diuitis opprobrium gemitus es pauperis ingens.*
 f L. discenti semper sapientia crescit. *Plurima discenti semper sapientia crescit.*
 g L. restat cunctis certissime factis. *Iudicium restat cunctis certissime factis.*
 h L. iudicet iudex cunctis qui iusta rependat. *Adveniet iudex cunctis qui iusta rependat.*
 i L. perpetuam præstat in patientia vitam. *Inclita perpetuam præstat in patientia vitam.*
 j L. sapientia, faciet moderatio clarum. *Teferitate magis faciet moderatio clarum.*

ss L. sapientia,

Egregios facies mentis constantia mores.
 Conflio facias, rogo, sit tibi quidquid agendum.
 Omnis quippe etas aliquo sub fasce laborat.
 Vera quidem veterum iuuensis paradigmata rere.
 Felix qui cauam loquitur prudentis in aurem.
 Tantum verba valent, quantum mens sentiat illa.
 Omnibus est locuples qui rebus abundat honestis.
 Non erit antiquo nouus anterendus amicus.
 Difficile inuenies verum fortassis amicum.
 Moribus egregius facias tibi nomen honestum.
 Nemo quidem plures habuit, quam perdit amicos.
 Cui prodest, socio qui non prodest probatur?
 Sola fides fidei dono videtur almo.
 Leuis non animam torquentis cura fatiget.
 Reis secura quidem semper declarat honeste.
 Quia peius, quam se ut iungat habitator iniquus?
 Atibus, aut verbis noli tu adsuiscere prauis.
 Est non esse quidem satius quam vivere praeue.
 Mens bona thesauros praeceps munere cunctos.
 Vitam quippe tuam tota virute tuenda.
 Omnia pro vita sunt amittenda tuenda.
 Premitata quidem leuius sufferre valebunt.
 Qua subito adueniunt multo grauiora videntur.
 Gaudia sunt populi rector pius atque benignus.
 Mors aliena monet proprienos mortis ybique.
 Felix alterius cuius documenta flagella.
 Praemia non capiet, ingrato qui bona praefat.
 Sitibc arus homo, ut frater; Deus ut pater almus.
 Omnis paulatim letho nos applicat hora.
 Ante diem mortis nullus laudabilis exflat.
 Qualibet ex fructu proprio cognoscitur arbor.
 Doctor erit magnus, fatus qui quod docet implet.

e L. amicis.

p L expedit.

q L. probabitur.

r L. Iugia non
animi torquentis
cura fatiget.

s L. te vera.

t L. cui sunt.

u L. f. cognoscitur arbor in
orbe.

Quod tibi vis fieri, hoc alij præstare memento.
 Pauperibus iustis cælestis gloria restat.
 Quod tibi non optes, alij ne feceris ulli.
 Et quum pondus habe, teneas & statera^x iustum.
 Non tibi sit modius duplex, nec statera dupla.
 Corripe prudentem: reddetur gratia verbis.
 Si ture recta facis, ne cures verba malorum.
 Utile consilium dominus ne despice serui.
 Inter coniuias fac sis sermone modestus.
 Cum quid peccaris, castiga te ipse subinde.
 Vulnera dum sanas, dolor est medicina doloris.
 Diuitias Dominus facit benedictio claras.
 Aeternam tribuit felix clementia vitam.
 Vttere quæstis opibus, fuge nomen auari.
 Disce, sed à doctis; indoctos ipse doceto.
 Contra verbosos noli contendere verbis.
 Sermo datur multis, animi sapientia paucis.
 Non læta extollant animum, non tristia frangant.
 Proximus esto bonis, si non potes optimus esse.
 Quanto maior eris, tanto tu cauitor esto.
 Cumque alium causes, propriam prior inspice vitam.
 Plus tua, quam alterius damnabis criminis iudex.
 Si bonus atque bonus; Iesus nec laede nocentem.
 Qui prodesse potest, non est fugiendus amicus.
 Cum fueris felix, quæ sunt aduersa caueto.
 Quæ culpare soles, hac tu ne feceris ipse.

y. L. carthagita,
id est doctrix,
magistra.
 Vita aliena tua tibi sit y cathagita vita.
 Ira odium generat, concordia nutrit amorem.
 Sit sale iam Sophia sermo tibi conditus omnis.
 Magna quidem virtus nostræ est moderatio lingue.
 Crede Deo, & proprio tunc tu tibi dirige gressus.
 Lux, timor est Domini, cordis: hunc dilige semper.

MONOSTICHON.

In Domino sperans nullus confunditur vñquam.
Vir prudens animo es melior, quam fortis in armis.
Corporis excellit vires sapientia mentis.
Dimitias animo iniustas attendere noli.
Verbum dulce quidem tibi multiplicabit amicos.
Conuersti ad Dominum ne tardes tramite recto.
Doctrinæ etiam variis non flexilis es.
Tertia nam Domini teneat firmissima semper.
Injustitiae & pacis placeant tibi verba loquendo.
Pax precor alma tuo placeat tibi semper in ore.
Semper in ore tuo resonent pia verba salutis.
Rex sapiens populum melius defendit ab hoste.
Inspiens rector populum disperserit omnem.
Gloria magna quidem regi es sapientia iusta.
Inuriaq; tuas in fratrem vñciscere noli.
Semper avarus amat mendacia, furea, rapinas.
Sufficiat rerum dederat tibi quod Deus ipse.
Quid terrenus homo, puluis & terra superbit?
Principium sceleris proh dira superbia constat.
Si tibi cura tua, tota virtute, salutis.
Vna dies, quales fuerint, ostendit amicos.
Peccasti solus, ignoscere tu tibi noli.
Quod tacitum cupias, tacito committe sodali.
Inuidiam nimio cultu vitare memento.
Inuidie maculat famam mala pestis honestam.
Nil sine consilio facias, sic facta probantur.
Qui Domino credit, seruat mandata salutis.
Semper enim sapiens metuit sibi iudicis iram.
Inflanter facias, sors que tibi tradat agenda.
Cum homine iniusto nolito manere frequenter.
Nec redit vnda fluens, nostrum nec tempus in annis.
Omnia finis edax deuastat gaudia mundi.

Qui

Qui pius & clemens, Dominus miserebitur illi.
 Infer nullatenus benefactis mente querelas.
 Improperes nunquam, dederis munuscula si qua...
 Omnis per tractet primum mens verba loquela.
 Corporis auxilium medico permitte fideli:
 Dum poteris, benefac caro tu semper amico.
 Sic nouis atq; nouum vinum vetera scat amicus.
 Rebus in aduersis numquam dimicis amicum.
 L. ubique. Semper amicus amat, duratq; fidelis z amicus.
 Alma dies noctem sequitur; sic dona labores.
 Tempora dum variant, animus sit semper honestus.
 Consilio mentis quodque imminet antè videto.
 Dum tibi vita viget, lacrymis mala crimina purges.
 Noli iterare scelus, lacrymis dum diluis illud.
 Luxuris animo noli seruire malignis.
 Qui modica spernit, minuit maiora per horas.
 Tollitur ex numero sanctorum perfidus omnis.
 Oderit insipiens sapientis verba magistri.
 Excitat in risus fratres verbosus amaros.
 Nil illo peius, sceleri qui gaudet iniquo.
 Cui secreta quidem credas cautissime cerne.
 Corripe peccantem; noli & dimittere amicum.
 a Abest in m. f. a Corripere est melius notum quam perdere amicum.
 Frising. Qui fratri ignoscit, ignoscit Christus & illi.
 b L. more. Observat sapiens sibi tempus. b in ore loquendi.
 In sapientis loquitur spretum sine tempore verbum.
 Multiloquax animam meritis denudat honestis.
 Gloria quippe D E V M Dominum h est magna timere.
 L. cum mēte. Radix est Sophiae Dominum c de mente timere.
 Aurum flamma probat; homines tentatio iustos.
 Sperate in domino, & veniet miseratione vobis.
 Dilige, qui cupias cœli bona gaudia, Christum.

Ed.

Felices faciet natos benedictio patrii.
 Pauperis & miseri mentem ne affixeris unquam.
 Diligit in Sophia se semper Christus amantem.
 Ne cuius in lingua fueris, nec segnis in actu.
 Non erit innocuus falsus per famina testis.
 Dinitas addit Domini benedictio plures.
 Iam magnum reddas modico tu munus amico.
 Semper amicus amat: amor est preciosior auro.
 Diues erit, dure semper qui operatur in agro.
 Otia qui sequitur, veniet huic semper egestas.
 Omnibus est opibus melior vir mente fidelis.
 Exsuperat numerus iustorum regna potentum.
 Ecce timens Dominum viuet felicibus annis.
 Expectat laetus cælestia gaudia iustus.
 Impius horrendas spectat pro crimine pœnas.
 Corruat in præcepis populus rectore nefando.
 Preparat eternam mitis clementia vitam.
 Qui bona sectatur, prima bene surgit in hora.
 Multorum profaciens sapientis lingua salutem.
 Hostibus in bello dominatur dextera fortis.
 Serviet & segnis duro sub fascie laborum.
 Lingua placata sibi multos acquirit amicos.
 Pone tuis verbis velles serasque loquelas.
 Qui precepta Dei metuit, in pace moratur.
 Nam bona perpetuam tribuet doctrina salutem.
 Diligit hic natum, virga qui corrigit illum.

F I N I S.

b.

S. CO-

d E. Diligit o-
 mni potens So-
 phia sibi sem-
 per amantem.
 e Abeat in m. s.
 Frit.
 f L. Iam ma-
 gnoreddas me-
 dio tu munus.
 amici.

g L Exaltat nu-
 merus iustorum
 regna poterit.